

РЕШЕНИЕ

№ 454

гр. Варна, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на шестнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Десислава Г. Жекова Търговско дело № 20223100900515 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по молба на длъжник „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, със седалище и адрес на управление обл. Варна, гр. Белослав, ул. „Побити камъни“ №1, представлявано от управителя Д. К. И., за откриване на производство по несъстоятелност с правно основание чл.625, вр. с чл.608 ТЗ, в евентуалност чл.742 ТЗ.

Излага се, че основният предмет на дейност на дружеството е търговия на дребно с хранителни, нехранителни и промишлени стоки, като търговската дейност е извършвана в магазин, находящ се в гр. Белослав, ул. „Гебедже“ №25. Твърди се, че дружеството не притежава дълготрайни активи. Към момента на прекратяване на дейността на дружеството /01.11.2021г./, последното е имало трима работника, чиито трудови правоотношения са прекратени. Понастоящем молителят не извършва търговска дейност. На 24.08.2021г. е извършил последно плащане на част от текущи осигурителни задължения. Общите икономически условия, свързани с настъпилата пандемия, довели до липса на достатъчно клиенти и невъзможност за дружеството да реализира приходи и да обслужва задълженията си. През 2020г. било образувано от публичен изпълнител при ТД на НАП изп. дело №221148349/2020г., като бил наложен и запор на Б.ата сметка на дружеството. Поддържа се, че въпреки положените усилия, е налице обективна невъзможност за заздравяване на предприятието и покриване на краткосрочните му задължения. Сочи се, че непогасените публични задължения за в размер от 184 479.62лв. Моли се за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност, в евентуалност поради свръхзадълженост и обявяване на дружеството в несъстоятелност по реда на чл.630, ал.2 ТЗ. В съдебно заседание молбата се

поддържа.

Съдът, като взе предвид събраните и проверени по делото доказателства в тяхната съвкупност и приложимата законова уредба, прие за установено **от фактическа страна**.

В Централен регистър на особените залози е налице вписване на вписване на запор от НАП на 26.10.2021г.

Съобразно постъпилата справка от 01.08.2022г. от Регистъра на длъжниците към Камарата на ЧСИ, няма регистрирани висящи изпълнителни дела с длъжник „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553.

Не са установени и ППС, регистрирани на „Възмездие“ ЕООД, съгласно справка от информационната система на КАТ.

Приобщена по делото е справка от ТД на НАП – Варна за данъчните задължения на молителя към 12.08.2022г., според която началото на непогасяваните от дружеството данъчни задължения за корпоративен данък и данък добавена стойност е от 2016г., като за 2016г. непогасеният ДДС е в размер от 27389.36лв.; за 2017г. от 23 949.34лв.; за 2018г. 27972.95лв.; за 2019г. 25017.38лв.; за 2020г. 27156.98лв. Налице са и отразени и други задължения в по-малки размери за ДДС за посочените години, както и за корпоративен данък.

Приетото и неоспорено заключение на вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза сочи структурата на активите и пасивите на дружеството за периода 31.12.2017г. до 25.07.2022г. Показателите за ликвидност за периода 31.01.2017г. до 25.07.2022г., са както следва: за 2017г. обща ликвидност 1.20; бърза, незабавна и абсолютна ликвидност 0; за 2018г. обща ликвидност 1.80; бърза, незабавна и абсолютна ликвидност 0; за 2019г. вещото лице в открито заседание пояснява, че за 2019г. показателят за обща ликвидност е по-добър и би трябвало да е 9 и тази година е била по-добра във финансов аспект за дружеството; коефициентът за финансова автономност към 2019г. е нула; за 2020г. обща ликвидност 1.83; бърза, незабавна и абсолютна ликвидност 0.83; финансова автономност 0.83, задължнялост – 1.20. Коефициентът за обща ликвидност може би ще бъде 0 към 2021г. и към 2022г., ако възприемем наличието на данъчните задължения, защото те са от 2021г. Последното плащане от дружеството е на 27.07.2021г. към ТД на НАП Варна за ДОД в размер от 169.14лв. Последното плащане по касов път е с дата 28.10.2021г. От проверката на счетоводната информация експертизата е установила, че стопанските операции за редовно осчетоводени с изключение на внесения капитал и издаденият ревизионен акт от 18.10.2021г. Дружеството не разполага с персонал към 25.07.2022г. Не разполага с активи, с които да изпълни съществуващите към момента задължения. Финансовите затруднения на дружеството имат траен и необратим характер към 31.12.2021г. Дружеството не извършва търговска дейност от 01.12.2021г. В ТД на НАП Варна за задълженията на „Възмездие“ ЕООД е образувано изпълнително дело през 2022г., като с постановление от 15.11.2021г. е наложен запор от НАП. Към датата на изготвяне на експертизата, размерът на задълженията към НАП – Варна е 185 656.14лв. Дружеството не разполага с парични средства. Превишаването на паричните задължения спрямо имуществото на дружеството експертизата установява

към 31.12.2021г., като този отрицателен резултат се дължи на осчетоводяване на ревизионния акт от 18.10.2021г. Дружеството не разполага с достатъчно активи за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи**:

На основание чл. 607а ТЗ, производство по несъстоятелност се открива за търговец, който е неплатежоспособен, както и при свръхзадълженост на дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции. То се инициира, съгласно чл.625 ТЗ, по подадена до съда писмена молба от длъжника, съответно от ликвидатора, или от кредитор на длъжника по търговска сделка, както и от Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или задължение по частно държавно вземане.

В нормата на чл.608, ал.1 ТЗ е дефинирано понятието неплатежоспособност, като е регламентирано, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане.

За да се приеме, че е налице неплатежоспособност, следва да се установи, че невъзможността на търговеца да покрие свои изискуеми задължения от вида на посочените, е обективно състояние, което стои извън волята на задълженото лице и е различна от съзнателното фактическо бездействие на длъжника да изпълни конкретно парично задължение към кредитор, както и че тази невъзможност представлява трайно състояние за търговеца. Извод за това дали е налице неплатежоспособност се прави при изследване на цялостното икономическо състояние на длъжника, посредством коефициентите на ликвидност, събираемост и финансова автономност, в това число и дали той притежава достатъчно краткотрайни активи, с които да може да погасява своите краткосрочни, съответно текущи задължения.

От събраните по делото доказателства съдът формира извода, че молбата е подадена от легитимирано лице по смисъла на [чл.625 ТЗ](#), длъжникът е търговец по според [чл. 1 от същия](#), като се установи наличието и основанието неплатежоспособност.

Налице е изискуемо публичноправно задължение към държавата от страна на длъжника в размер на 185 656.14лв. по чл.608, ал.1, т.2 ТЗ.

Според презумпцията, предвидена в [чл.608, ал.3 ТЗ](#), неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията си по някое от групите вземания, изброени в чл.608, ал.1, т.1, 2 и 3 ТЗ.

В настоящият случай, към датата на подаване на молбата, длъжникът е спрял плащанията на изискуеми публични задължения към НАП, свързани с

търговската му дейност, поради което на основание [чл.608, ал.3 ТЗ](#), съдът приема, че е налице състояние на неплатежоспособност по отношение на длъжника.

На следващо място, съдът при преценка състоянието на неплатежоспособност изследва показателите за ликвидност, които представляват количествени характеристики на способността на предприятието да изплаща текущите си задължения с наличните текущи активи, както и показателите за финансова автономност и задлъжнялост, които характеризират степента на финансова независимост на предприятието от кредиторите. Съобразно данните от заключението на вещото лице, което съдът кредитира като обективно, компетентно и неоспорено по делото, в рамките на периода, за който са налице начислени данъчни задължения до края на 2020г. коефициентът на обща ликвидност е в стойности в рамките на и над препоръчителните, респективно сочат на добра потенциална възможност на предприятието да се справя със задълженията си, предвид и наличните материални запаси и нетни размери на приходите от продажби, макар коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост да сочат на известна зависимост на предприятието от кредиторите. През 2021г. обаче, вещото лице пояснява, че при наличие на процесните данъчни задължения, общата ликвидност спада до 0. Търговската дейност е преустановена, дружеството не получава приходи и не е в състояние да покрива съществуващите си задължения на кредитори. Тези данни обуславят извод за силно влошаване платежоспособността на търговеца.

Гореизложените цифрови показатели, ведно с обстоятелството, че не се установява понастоящем търговецът да разполага с дейност и имущество, с които да преодолее влошеното финансово състояние, сочат, че състоянието на длъжника понастоящем е дълбоко и необратимо и е налице обективното състояние на неплатежоспособност.

Предвид установяване на главното основание, съдът не пристъпва към разглеждане на състоянието за свръхзадълженост, което е предявено в условията на евентуалност.

Началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по [чл.608 ТЗ](#) с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при отчитане на най-ранния момент на окончателно спиране на плащанията, като външен белег на проявление неплатежоспособността. В практиката на ВКС трайно и непротиворечиво се възприема разрешението, че релевантен за определяне началната дата на неплатежоспособност е моментът на обективна невъзможност да се изпълнят задълженията към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, а не спирането на плащането към отделен кредитор, респ. отделни, но не всички кредитори, поради което на съобразяване подлежи не само факта на спирането на плащанията, а причините за това – липсата на краткотрайни активи, с достатъчна степен на ликвидност, за покриване на краткосрочните задължения. Касае се за обективно обусловена невъзможност за изпълнение, а не резултат на субективната преценка, фактическо бездействие или нежелание на длъжника

В процесния случай натрупаните задължения са данъчни. Данък добавена стойност е изискуем за процесния период и следва да бъде внесен в републиканския бюджет съгласно чл. 89 ЗДДС в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период, а корпоративният данък за съответната година следва да бъде внесен в срок до 31 март на следващата годината след приспадане на внесените авансови вноски за съответната година /чл.93 ЗКПО/. Следва да бъде съобразено, че задълженията за ДДС и корпоративен данък не възникват с издаването на ревизионния акт през 2021г., или неговото влизане в сила, а той само ги установява, има констативен характер и представлява основание за принудителното им събиране. Т.е., независимо, че тези задължения не са отразени в счетоводния баланс на дружеството за съответните години, те са били съществуващи и изискуеми. В случая първите неизпълнени задължения към НАП са за данъчен период 2016г., но както беше посочено до 2020г. изследваните по-горе коефициенти по счетоводни данни са в норма, а някои дори по-високи от препоръчителните, респективно има вероятност дружеството да е могло да изпълнява задълженията си по ЗДДС и ЗКПО. Първият период, в който с категоричност се установява коефициент за ликвидност под нормата и едновременно с това вече натрупани задължения към държавата, т.е. състояние на дружеството на окончателна невъзможност да изпълнява задълженията към държавния бюджет, е годината на налагане на заповед от НАП - 2021г., като още към началото на тази година, в която и цялостната икономическа обстановка в страната е вече влошена, данъчните задължения са възлизали вече в значителни размери, невъзможни за изпълнение при сравнение на задълженията с наличните краткотрайни активи и материални запаси, и при посочените от вещото лице коефициенти за финансова автономност и задължнялост. Поради това, съдът достига до извод, че още с изтичането на 2020г. невъзможността на търговеца да изпълнява изискуемите си публични задължения е вече добила със сигурност окончателен характер, респективно приема за начална дата на неплатежоспособността 01.01.2021г.

При липса на доказателства за имущество, чиято стойност да покрие разносните по производството по несъстоятелност, с откриването му не би се реализирала неговата цел, формулирана в [чл.607, ал.1 ТЗ](#), а именно да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване на предприятието на длъжника.

В указания от съда по реда на [чл. 629б ал.1 ТЗ](#) срок, заинтересовани лица, както и длъжника, не са изявили желание да предплатят необходимата сума от 6600лв. за разноси по производството, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност и производството да бъде спряно в хипотезата на [чл.632, ал.1 ТЗ](#). Имуществото, което ще бъде открито след решението по [чл. 632, ал.1 ТЗ](#) следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ заповед и възбрана върху имуществото на длъжника.

На осн.чл.620, ал.1 ТЗ, вр. с чл.24, ал.1, т.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК дружеството – молител, следва да бъде осъдено да заплати дължимата за производството държавна

такса в размер от 250лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, със седалище и адрес на управление обл. Варна, гр. Белослав, ул. „Побити камъни“ №1, с начална дата 01.01.2021г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, със седалище и адрес на управление обл. Варна, гр. Белослав, ул. „Побити камъни“ №1.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и заповед върху имуществото на „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, със седалище и адрес на управление обл. Варна, гр. Белослав, ул. „Побити камъни“ №1.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, със седалище и адрес на управление обл. Варна, гр. Белослав, ул. „Побити камъни“ №1.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, със седалище и адрес на управление обл. Варна, гр. Белослав, ул. „Побити камъни“ №1.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, със седалище и адрес на управление обл. Варна, гр. Белослав, ул. „Побити камъни“ №1, при обявяване на фирмата си да прибави добавката "в несъстоятелност".

СПИРА производството по несъстоятелност на „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, със седалище и адрес на управление обл. Варна, гр. Белослав, ул. „Побити камъни“ №1, на основание [чл. 632, ал.1 ТЗ](#).

УКАЗВА на основание [чл. 632, ал.2 ГПК](#) на заинтересованите лица /длъжника или кредитор/, че в срок от една година от вписването на решението в търговския регистър производството може да бъде възобновено, ако молителят удостовери, че е открито достатъчно имущество или ако депозира сума в размер на поне 6600 лв. за покриване на текущи и начални разноски.

УКАЗВА на длъжника „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, че в едномесечен срок от вписване на решението следва да изпълни задълженията си по чл.632, ал.6 ТЗ и да представи по делото доказателства за предаване на ведомостите в съответното териториално поделение на НОИ.

ОСЪЖДА „Възмездие“ ЕООД, ЕИК 200543553, със седалище и адрес на управление обл. Варна, гр. Белослав, ул. „Побити камъни“ №1, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Варна държавна такса в размер от **250лв.** /двеста и петдесет лева/, на осн. чл.620, ал.1 ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл.622 ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание чл.624, във вр. с чл.622 ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, на основание чл.633, ал.1, във вр. с чл.613а, ал.1 ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на основание чл.634 ТЗ.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на молителя.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по чл.634в ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____